

2024.02.25 Reminiscere

Köszöntés: (Zsolt25,6)Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.

Olvasmány: Mt26,36-46

Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és így szólt tanítványaihoz: Üljetek le itt, amíg elmegyek, és amott imádkozom. 37 Maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, azután szomorkodni és gyötrődni kezdett. Zsid 5,7 38 Akkor így szólt hozzájuk: Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok velem! 39 Egy kissé továbbment, arcra borult, és így imádkozott: Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te. 40 Amikor visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: Nem tudatok egy órát sem virrasztani velem? 41 Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen. 42 Másodszor is elment, és így imádkozott: Atyám, ha nem távozhat el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod. 43 Amikor visszament, ismét alva találta őket, mert elnehezült a szemük. 44 Otthagyta őket, újra elment, és harmadszor is imádkozott ugyanazokkal a szavakkal. 45 Azután visszatért a tanítványokhoz, és így szólt hozzájuk: Aludjatok tovább és pihenjete! Íme, eljött az óra, és az Emberfia bűnösök kezébe adatik. 46 Ébredjete, menjünk! Íme, közel van az, aki engem elárul.

Alapige: 4Móz 21,4-9

Majd elindultak a Hór-hegytől a Vörös-tenger felé, hogy megkerüljék Edóm országát. De útközben elfogyott a nép türelme, 5 és így beszélt a nép Isten és Mózes ellen: Miért hoztatok föl bennünket Egyiptomból? Azért, hogy meghaljunk a pusztában? Hiszen nincs kenyér és nincs víz, szívből utáljuk ezt a hitvány eledelt! 2Móz 16,3; 17,3 6 Ezért az Úr mérges kígyókat küldött a népre, és azok megmárták a népet, úgyszólván sokan meghaltak Izráelből. 1Kor 10,9 7 Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkeztünk, mert az Úr ellen és ellened szóltunk. Imádkozz az Úrhoz, hogy távolítsa el rólunk a kígyókat! És imádkozott Mózes a népért. 2Móz 8,8.26; 32,30-32; Zsolt 78,34 8 Az Úr pedig ezt mondta Mózesnek: Készíts egy mérges kígyót, és tűzd föl egy póznára! Mindenki, akit megmárt a kígyó, életben marad, ha arra föltekint. Jn 3,14-15 9 Mózes tehát készített egy rézkígyót, és föltűzte egy póznára. Ha azután megmárt valakit a kígyó, és föltekintett a rézkígyóra, életben maradt.

A pusztában vándorló népnek sok viszontagsággal kell megküzdenie, többek között az élelem és víz kérdése is óriási probléma. A világ száraz vidékein ez ma is baj, sőt egyre nagyobb baj, s igyekeznek védekezni ellene az emberek, gyűjtik a vizet, s minden maroknyi földet megművelnek, amit csak lehetséges, s próbálják megakadályozni az elsivatagosodást. Furcsa volt látnom a szabadságom alatt Szicíliában, vagy mikor a néptáncsoporttal mentünk fellépni dél Franciaországba hogy gyűjtik a vizet nagy medencékbe, amiket aztán lefednek, hogy ne párologjanak. No nem azért, hogy legyen miben úszkálni, meg hűsölni, hanem hogy legyen mit inni, meg locsolni a növényeket, mert pokoli hőség van nyáron.

S valóban mind tudjuk. Víz és élelem nélkül lehetetlen élni. A nép is türelmetlen lesz a pusztában. S megint visszatér az a kérdés, hogy bár Egyiptomban szolgák voltak, de sokkal jobban ment a soruk, válogathattak az egyiptomi húsos fazekak mellett és most a pusztában csak mannát kapnak, meg néha madarakat. S valóban, ha az ember megun valamit akkor azt könnyen megutálja, pláne úgy, hogy nem is tett érte semmit, hanem csak úgy kapta.

Hiszen másként értékeljük azt amiért megdolgoztunk mi vagy a felmenőink és másként azt ami csak úgy beesik, vagy leesik. Amit csak úgy kapunk. Legalább is akkor, ha nem gondolunk bele, hogy ez nemcsak úgy magától van.

S Izrael elfelejti a pusztai vándorlás közepette, hogy ez nem csak úgy magától jön, ez nem csak úgy leesik, nem véletlenül van ez, hanem az Élő Isten gondot visel róluk még a pusztában is. Ami éppenséggel nem egy tejjel mézzel folyó Kánaán, de mégis, van mit enniük és inniük a pusztában. S aztán itt jön a kalamajka, hiszen a nép elégedetlen és türelmetlen lesz. S megérkeznek a kígyók. Ráadásul mérges kígyók. A kígyókkal kapcsolatban mindig jó emlékezni rá, hogy a kígyó bár az ókorban a bölcsesség jele, éppen ezért van a patikákon is sokszor egy póznán felfutó kígyó, de a Bibliában általában nem találkozunk vele pozitív összefüggésben.

Ádám és Éva esetében sem. Itt sem. Kígyók marják az embereket. Mérges kígyók. A pusztában találkozunk ilyen állatokkal, s ezek veszélyes akár halálos marások is lehetnek.

De mégis mutat szakaszunk egy gyógymódra, mégpedig egy érc kígyóra, amit Mózesék egy póznára egy magas oszlopra tettek, hogy azt lássák az emberek. Ez akár annak is lehet jelzése, hogy volt egy ilyen kultusz, amelyet követtek a népek, s ezt beépítették a vallásosságukba.

Csak hogy itt azzal találkozunk, hogy aki ránéz az gyógyul meg. Azaz mondhatjuk úgy is, hogy egy eszköz. A gyógyulás eszköze, de nem maga a gyógyító. A gyógyulás eszköze, ami olyan, mint egy orvosság. S megint csak gondoljunk bele, hogy hát ezzel találkozunk nap mint nap. Hiszen a patikákon is sokszor ez a jel van fenn. Egy kígyó, ami egy póznán van. Amivel arra akarok utalni, hogy az ókori világból jövő, de más biblikus jelképek is nagyon sok helyen ott vannak még manapság is az életünkben.

Csakhogy az eszköz mögé kell látni. Nemcsak a póznára, nemcsak az eszközre, hanem arra, aki mögötte van.

Mert a mögötte lévő Valaki a gyógyító. Egy hasonlattal élve olyan ez, mint az orvos és az orvosság, a gyógyszer. Nem mindegy, hogy mikor és melyiket vesszük be. Azért kell orvosi felügyelet, mert lehet, hogy egy orvosság akár megbetegítő lesz, hogyha nem jókor és nem jó módon és adagban vesszük be.

Ugyanígy a rézkigyó is bálvány lesz hogyha a nép nem emlékszik rá, hogy a gyógyulást kinek köszönhetik.

Persze mondhatnánk, hogy mi már egy nagyon másik korban és másként éljük meg az egészség és betegség fogalmát.

Mégis, ahogyan azt anno Kálvin János is mondta: az ember szíve bálványgyár. Ha csak le nem állítja. Azaz aki nem képes ettől függetlenedni, annak bálvány lehet bármi. Akár az egészség, akár egy szobor, akár a pénz, s még sorolhatnánk.

S itt is, amikor a nép tárgyra tekint, s nem pedig az Istenre, akinek az ígérete ott van mögötte. S mégis mit kezdünk mi ezzel manapság? Közeledik húsvét, a böjti időszakban vagyunk, s ilyenkor azért már munkálkodik a gondolatunkban talán jobban Jézus Krisztus áldozata. A keresztre feszítés. Hogy kicsit olyan ez a rézkigyó képe, mint a megfeszített Krisztus, aki megváltást hoz. Aki üdvöt hoz. Aki gyógyít.

Csakhogy Jézus Krisztusban sem csak egy tanítót, egy sztárt vagy valami nagyszerű gyógyítót látjuk, hanem látjuk mögötte a Szentháromság Istent. Hiszen Jézus mindig rámutat az Atyára, hogy ők egyek.

S éppen ezért, mi nem szoktunk feszületet elhelyezni a templomban, azaz Jézus Krisztust a kereszten, mert egyrészt nem is tudjuk hogyan nézett ki, másrészt mert nem egy képre nézünk, hanem arra az élő Istenre, aki az Atyában, a Fiúban és a Lélekben megváltást, szabadságot, megújulást hozott és hozhat ma is.

Lehet, hogy most is szükséges egy olyan fajta éberség virrasztás kitartás, mint amire Jézus hívta a tanítványait a Gecsemáné-kertjében, amelyről olvastunk is az olvasmányban, hiszen könnyen elfelejtjük hogy ne egy tárgyra vagy eszközre nézzünk könnyen elfelejtjük hogy nézzünk mögé a dolgoknak. Könnyen elfelejtjük, hogy keressük Istent s az ő akaratát.

Drága testvérek. Akkor is hogyha ez nehéz vagy nem egyszerű, de mégis a böjti időszakban, a húsvéti készülődésben kívánom, hogy mi is tudjunk Istenre nézni, őt keresni, és túl látni tárgyakon eszközökön. Ámen.

Istan gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László